

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 38/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 21 P 72/2008 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 7 CoP 133/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. januára 2015 doručená sťažnosť J. P. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 P 72/2008 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 CoP 133/2014.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„... podávam týmto sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vo veci porušenia môjho základného práva upraveného v čl. 6, ods. 1, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, resp. čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Tieto moje práva boli porušené postupom sudkyne Okresného súdu Košice I vo veci môjho návrhu na zníženie výživného na dve maloleté deti pod č. k.: 21P/72/2008-372 a postupom senátu Krajského súdu v Košiciach v konaní č.k.: 7CoP/133/2014-404 vo vzťahu k môjmu odvolaniu voči rozsudku vydanom Okresným súdom Košice I.

Rozsudkom zo dňa 31.01.2014, Okresný súd Košice I (OS KE I) zaviazal odporcu J. P., aby v čase od 20.5.2008 do 15.5.2009 prispieval na výživu maloletého M. P. sumou 132,20 eur mesačne a na maloletého P. P. v rovnakom čase taktiež sumou 132,20 eur mesačne. Zároveň ma ako odporcu súd zaviazal, aby som dlžnú sumu vo výške 1394,24 eur za každé dieťa zaplatil v mesačných splátkach po 139,42 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám matky.

Voči predmetnému rozsudku som podal v zákonnej lehote odvolanie, nakoľko predmetný rozsudok súdu bol podľa môjho názoru nezákonný. ...

Dňa 31.7. 2014 Krajský súd v Košiciach (KS KE) vydal rozsudok, č.k.: 7CoP/133/2014-404, ktorý mi bol doručený dňa 25.8.2014, ktorým rozsudok OS KE I potvrdil.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo domáhať sa zákonom upraveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR upravené v čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní číslo konania: 21P/72/2008-372 a postupom Krajského súdu v konaní číslo konania: 7CoP/133/2014-404 porušené bolo.

2. Krajskému súdu prikazuje, aby vo veci opäť konal a prikazuje obnoviť stav pred porušením základného práva a práva upraveného v čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Sťažovateľovi J. P. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 EUR... ako náhradu nemajetkovej škody, ktoré je Ministerstvo spravodlivosti SR povinné sťažovateľovi vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi J. P. priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške podľa vyčíslenia advokáta, ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť na účet advokáta do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že rozsudok krajského súdu č. k. 7 CoP 133/2014-404 z 31. júla 2014, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu č. k. 21 P 72/2008-372 z 31. januára 2014, bol všetkým účastníkom konania (vrátane sťažovateľa) doručený 28. augusta 2014. Proti predmetnému rozsudku krajského súdu nebolo podané dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom posudzovanej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21 P 72/2008 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 CoP 133/2014 došlo k porušeniu jeho základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy.

K namietanému porušeniu označených práv postupom okresného súdu

Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy nebolo v jeho právomoci preskúmanie napadnutého postupu a rozsudku okresného súdu, pretože na základe podaného odvolania jeho preskúmanie patrilo do právomoci krajského súdu.

Z uvedeného dôvodu sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

K namietanému porušeniu označených práv postupom krajského súdu

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 28. augusta 2014 (doručením tohto rozsudku všetkým účastníkom konania). Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súde 19. januára 2015, teda po uplynutí uvedenej dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nemal dôvod (a ani oprávnenie) zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

Ústavný súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie navrhovateľa advokátom, v ktorom sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Takáto listina však k návrhu pripojená nebola.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2015